

Mert Sırakaya

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.09.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mert Sırakaya

7 Ekim 2004'te İstanbul'da doğdu. Programlama ve edebiyat hevesini bir arada götürüyor. 6 yıldır hem geliştiriyor hem şiir yazıyor. Şiirin duyguların tezahürü olduğunu ve bir işten ziyade şairin bir duygusal tezahürat aracı olduğunu düşünmektedir bu yüzden sanatın sanat için olduğunu ve en önemlisi şiiri kurallara uymadan yazabilmeyi, serbest şiiri örnek almayı benimsemiştir. "Şiir estetik düzenden daha fazlasıdır" görüşünü ortaya atmaktadır.

Bilgeler

hissiyatı ezilmiş bilgiler
sezgiler arıyor koklayacak
poleni bir orkide yaprağında solan
yeşili ayan ormanlarda solunan
bal akan ağaçlar, reçinesi şaraptan
göklere mesken, bulutların gürültüsünde
ne tatsız sevgiler büyüttü takvimler,
yaprakları deriden, kelimeleri derinden vuran...

Mert Sırakaya

Bir Gün

kimi düşünüyorum
kor gecenin kıyısında
kimi özlüyorum için için
sevdiğimi mi
sevdiğim sevgiyi mi
içim kanarken nehirlerle
neyi seviyorum, içimde ağırlaşan
kahır mı çektiğim, gün gibi sessiz ağaran
uykusuz diyarların gecelerinde kapalı gökler
yağmurlara gebe bulutlar doğurur gökler

ne için yanıyorum
yaz gecelerinin güneşinde
neyi özlüyorum, farkında olmadığım
durağanlaşan meltemler boyu endişeler
iziliyor gök renksiz resimlere..

Mert Sırakaya

Bir Öpücük

bir öpücük kondursam tam şu an yanağına
gökyüzünden sana uzanan bir merdiven
tanısam seninle uçsuz bucaksız diyarları
seninle açsam gözümü bahara
kar taneleri senin ellerini tutarken erise
yaşam, hiçliğe anlam arayadururken;
tüm mânasız ihtimaller seninle hayat bulsa...

kalbimden sana uzanan bir merdiven
üçer üçer çıkarım hevesimden çocukça
tümsekleri kaldırarak kaldı mı sanki refleksim,
belini kavrasam sınıksız sarılsam...

ne felsefeler uydururum senin yolunda
sorgulansın felsefem, yeter ki sana çıksın bir yol da...
gözünden özüne, uçsuz bucaksız bir vadi
özünde gözünden yitmiş, bir kanyon dolusu ağırlık
bağrımda kayıp bir sancı, gecenin koynuna saklanmış
sorular, sorunlar ve cevapsız sorularla...

sonu sana çıkmayan cümle, özgürlüğüme pranga
göz kapakların yağmurda ıslanırken mırıldandığın,
sendeki benim bir yansıması...

Mert Sırakaya

Bir Yol Ki Sana Çıkar

bir yol ki sana çıkar tüm engelleri aşaraktan
bir göğü parçalar bir yeryüzüne açar
o ki güneşlerin en aydınıdır, aydan bile parlak
bir ölümün sancısıdır
o ki hayatın anlamı, o her şeyin başlangıcıdır
o her şeyden berrak ve ak
senden ise sonsuz büyük
büyük bir şatafat
bu ihtişam ve yanılısamalar
göklerin kırılmış, berrak, susuz göz kapakları
erimiş yorgun bakışların altında
kalakalmış gözkapaklarının buğusunda
bazı sözler vardır
görülmez
bazı düşler uydurulur
tanınmaz
onlar ki; onlar ki duyulmaz uzaktan
onlar bir sözün yansımasıdır
onlar anlamdan muaf onlar gözlerde kayıptır
onlar; onlar, çoğul değil tekil bireysel insanlar
birey olmayı unutmuş çokluklardır
bir köpeğin aradığı yemeğin
bir kedinin dolandığı çöplüğün içindeki ottur
bir ot kadar ıslak veya buğulu
veya kayıptır her zaman aranır bir şeyler
bir şeyler karalanır
bir şeyler saklanır senden benden
bir şeyler bize ait değildir
bize ait olanlar bir şeydir
sevgimiz; dağıttığımız ve bulduğumuz,
kaybettiğimizi verdiğimizdir
bir gök kursam yıldızlardan soyutlanmış
bir nebula ki senin ihtişamından kabarmış
bir yağmur yağdırsam göz kapaklarından
sarsarak göğü
göğü tarasam da bulamasam sana anlam içeren şiir veya sözü
ben ki ararım bir anlam sana anlatmaya bir şeyler
veya kaybolur düşüncelerim onlar zaten neler ki
veya ben neyim ki sana bir şeyler anlatacak olayım
sana bir şeyleri vereceksem sen bana neyi hatırlatacaksın
sen bana hatırlatırsın koca bir göğü veya endişeler
bu endişeler ki sallanır boşlukta
sensiz neye yararlar zaten
veya ben sensiz neydim ki
veya hayat bir şeye yarar mı
hayatın amacı neydi sanki
hayatın amacı sana dair
hayatın amacı senle...

Mert Sırakaya

Bu Sabahlar

bu sabahlar anlam taşır
gözyaşlarını teknelerle,
kıyıya ulaştırır...

bu sabahlar soğuktur
yorganın altına saklanır,
korkup yastığına sarılır.

bu sabahlar gam doludur
yükü sırtına ağır gelir,
soğuk ve sessiz sokaklarda...

bu gece dört duvar arasındır
tek kişilik ve derme çatma
rüzgar nefretle eser içeri,
ezer duman solmuş havayı...

bu günler geçmiştedir
anıların ansızın gelişleriyle doludur
boş verilmişliklerin en dibidir,
şimdiye teslim yarına esirdir.

bu günler kayıptır
gözlerimin ucunda
burukluk hissiyatıyla,
aramak fayda etmez...

bu gökyüzü, al gibi kırmızı;
sevinç duyarken masmavidir,
vaktinde perdeler açılır...

Mert Sırakaya

Buğday Tarlası

bir buğday tarlasında
yarabere içindeyim
korkulukların suretlerinde
yine seni görüyorum

nereye gitsem her köşem
seni anımsıyor
yorgunluk ve refah vakitleri
bu durum hiç değişmiyor

kurak tarlaların gölge ağaç diplerinde
yine ve hep seni özlüyorum
döktüğüm her alınterinde
yine ve hep seni düşünüyorum

Mert Sırakaya

Canan

Canana eyledim hasret nehir dolusu..
DüŖlere ettim seyir, düŖünceler ki; seninle serili
KuŖlara sordum halini, içimde yekpare bir sevda
Bulutlarla ettim hakkında hasbihal
Arzuhalim saadet seninle sabaha gözünü açan,
Gülümse ki aydınlansın günüm sabaha varan...

Tek gözyaşın için yerle yeksan olsun sabahın sükuneti...
Bahçelerde tohumlar filizlensin, gülüşüne sarılırken
güneş...
Kasırgalar kopsa da göğün derinlerinde,
Yıldızların altı bize kalsın, dilekler gecemizi kaplarken.

Mert Sırakaya

Cennet

cennet ne güzel mabet sevgilere aşıyan
dağlar evvelden beri nice dertten aşınan
bu küçük şehir çaresiz kuşlara mesken,
sayısız gün tanıyor takvimde kaybolan...

Mert Sırakaya

Çalılık

karanlıkta çalılıkların dibindeyim
ay ışığını bekleyen seyyahın kendisi
gün doğunca şenlenen baharın sesiyim
bir gül tarlasından çaldım resmini

ismini sayıkladığım geceleri yazdım duru sulara
geceleri örttüm üstüne gündüzler boyunca
yangınları tutuşturan ayrılıklara
fırtınalar gönderdim yokluğunda

isimsiz sergilerin resimsiz salonlarında
resmini astığım sayısız kitap sayfasında
kasvetler büyüttüm yeşil düşlere binaen
yeşilsiz ormanların ücra parklarında

kara saplanmış patikaların zor yollarında
yolları aşmak umuduyla girdiğim
uykusuz zamanların bencil zindanlarında
ben yine uykusuz zamanlar yazdım
soluk rüyalarım.

Mert Sırakaya

Doğum Günü

göğün mavisine sakladığım sol yanım
yeşile çalar odamın sana bakan penceresi
senle doludur sabah, güneş doğduğunda
yıldızlarla serilidir gök, güneş battığında

takvimine giren birkaç yeni sayı
özünde dünden farksız yarından habersiz
oysa keramet sayılarda değil
duyduğum anlam, her sıradan günde saklı

sevgiden bir yol: süslenmiş güzel kokularla
senin için yazacaklarım var olacak
bir çöl kadar kurak, kalem değmemiş sayfalarda
en gür sesinle oku, şimdi; sonbaharı...

Mert Sırakaya

Duyguların Doğası

Duyguların doğası hep bekletir mi
Beklemeyi gaye mi edinir bu Şeyler,
Bilinmezi mi arzular, arzuyu mu bilinmez kılar...

Duygular, dūŐler ve insanlar
Hepsi özünde karmaŐık
Ama biri asla çözülemeyecek,
Duygular beni esaretinden mahrum bırakmayacak...

Mert Sırakaya

En Büyük Devrim Seni Sevmek

seni özlemek
zorunlu sürgünlere
yollanmak gibi
devrimlerin en büyüğü
sana kavuşmak
en zoru
seni özlemek
đaresiz dileklerin tenhalarında

seni sevmek
en büyük devrimdi
kalkıştığım
her zerreme kadar tükenip
yenmektir
engebeli yolları

zihnimin
dar koşullu mevsimleri
sadece seni sevdi
nice ahlaksız
demokrasiler devirdi

Mert Sırakaya

Ey Beyazlık!

eli belinde, boylu boyunca beyazlar
ufak bir gülümseme, yerleşmiş yüzüne rüyalar
gözünde saklı bir merhabayla ezgileri selamlar
bu dünya olmuş riyakâr
ve peşinde sürüklediği günahlar
vakit dar çözülmeyen düğüm bu yüzünde çağlayan,
sarmalar ambiyansı, aydınlık etraf karanlıkta ışıldar...

bir buzdağı parmaklarında gecelerce loş
sezgilerden bir resim sesinde saklı
bak yükseliyor denizler yakamozun vakti
gördüğün bu düş, öptüğün son arzu
saklıyorken güneşi göz kapaklarında,
seril yükseklerle duyulmasın adın boşluklar kadar...

Mert Sırakaya

Eylül

sözlerin çağırıyor baharı eylül misali
yapraklar dökülüyor ağaçların üstünden
rüzgarlar esmiyor korkmaktan,
tüm gürlüğüyle düşleri süpürüyor...

gözlerim arıyor gelecekte bir umut
eylül akşamında öten kuşlar gibi
yokluyor bulutlar günün seyrini,
süzülüyor aramak için kaybettiğini...

bitiyor bugün, yalnızlığın sebebi
buruk gecelerin özlemi, eziliyor sessizce
göz kapaklarım erirken, güneş doğunca
sözlerim tükeniyor söyleyecek,
bıkıyor esmekten rüzgar, haykırıyor kargalar...

Mert Sırakaya

Feza

varsın olsun sana uzanan yol feza
fezayı da delerim sonu sana çıkacaksa
eğilecekse yürürken başım
dik duramam
satırların hecesi eksikse, kırıktır kalem

bu derde bülbül eden beni beyhude gönül
yazmıyorsa cümleler, senle başlayan;
alsın ruhumdan sevdayı...
gayem rüzgarla uçmaksa
aksın gözyaşları,
senin uğruna akıyorsa...

sana çıkan yollar kapalıysa da
bilincim açık
soluğum durmaksızın okşar havayı
nefesim öylesine keskin bir hava tanır ki
tüm kokuları koklaşa,
seni arar gözü kulağı...

Mert Sırakaya

Gecesonu

Gece sonu değişirim
Bir ben, bir o, bir hiç
Bir yalnızlık, bir boş verilmişlik
Kaplarsisler geceyi, bulutları gizler

Gizli söylemler yankılanır sokaklarda
Caddelerde ışıklar söner
Gözlerde umut gider
Yollarda engebeler artar
Gidecek yolum da epey uzundur
Ararım bir çıkış yolu, bulamam

Nereye gitsem beni bana geri verir
Hayat bana bir ben daha verir mi
Farkındalığı üstüme azat eder mi
Yazdıklarımı, benceden bizceye
Yalnızdan, tümlüğe yuvarlar mı...

Gözlerde bir burukluk hissiyatı
Buruk bekleyişlerin ezilmiş yorgunluğu
Altında kalan sevinçlerden sayısız hüzün
Dağlarken kalpleri, yok olur sözlerimiz.

Bugün bir şeyler perdelenir gökte
Hayat yeni bir şeyler hazırlar,
Sen göresin istemez, görsen de mutlu etmez.

Görmek ne kadar şey ifade eder
Madden neye yarar yüzler
Paran neyi satın alır
Özgürlüğü mü esareti mi?
Tartışmak zordur madden...

Mert Sırakaya

Gülümsüyorum

sana rağmen sana istinaden
kayıp hecelerin sarhoş dünyalarında
amansızca
gülümsüyorum
dünyalar üstüme gelse de

içim ağlıyor belki
denizlere taşıyorum
kıyılara vuruyorum

içim bataklık
dışım yeşillik
ne insanlar ki
varlığı rezillik

sana rağmen gülüyorum
sana istinaden düşler kuruyorum
hep seni
birtek seni
anımsıyorum

uykular kuruyorum zindanlarıma
rüyalarıma seni çağırıyorum
ruhumdan
kalbimden
zihnimden
senleşmeyi atamıyorum

yoklaştım
yozlaştım
yine de
senle olsam
dünyalar kursam
kıyametler kopsa içlerinde
yine de
sensiz olmasam

bu yalnızlık vakitleri
geçmiş zamanlar
uykudan uyandırıyor
sensizliği hatırlatıyor

varoluyorum nihayet
gülüşlerim içimi yeşil
yapıyor
sözlerin damlıyor şakaklarımdan
son sözlerimi yazıyorsun
içime sığamıyorum
yoklaşıyorum

sonbaharı nisandan karşılıyorum
eylül'lere umutla varabilmek isteğiyle

ilkbaharı bekliyor gündüzler
geceler telaşlı, mevsim geçişlerinden

serbest nazımda şiirler ve devrimler
alelade yaşanan eksiltili mevsimler
kargaşaların ihtiyatlarına saklanmış
önergeler ki aydınlatacak karanlığı...

Mert Sırakaya

Harabe

kan damarlarında oluk oluk
büyüler yüzün göğü kuşak kuşak
bir geçit: sana çıkan sonu
ardında loş bir sokak, beni karşılayan
sensizlik zindanında bir mahzen, içimi kaplayan...

ne köşkler ve saraylar, sırçaları harabe
yüreğimin kulvarlarında, bu yangınlar bahane
acizane tabirle, yazdıklarım gözlerimde leke;
ve sonu sana çıkmayan cümle, pranga özgürlüğüme...

Mert Sırakaya

İçten Değil

içten değil, göz kapaklarımda hasretin varken uyumak
içten gelir mi sözleri havada asılı bırakmak
her uykunun sebebi, bir yaprağı takvimden koparmak
özlem serili göz yuvarlarımda, acıyı acizane resmetmek
sahi en sancılı serzeniş, gözlerinin sönmesi
oysa ender iken, gözlerinin mavisi
yeşile çalar odamın sana bakan penceresi
iç çekişlerin derbeder,
içimdeki savaşla sersefilim...

Mert Sırakaya

İlk Yara

durağan bir yalınlık kaybolan sessizce
susup konuşamadığım anların rehavetinde kalakalmışım
karanlığın derinlerinde bir kuyudayım
ağlamak fayda eder miydi sesimi duymana
acizlik kanıma karışmış
sudan berrak bir yalnızlık vuku bulmuş yakamozla
perdeleyen geçmiş

ve yaklaşmış sonum aciziyetim her bir hücremi
kaplarken...
bugün bazı kelimeler seyrek akıyor ağzımdan
gözlerim kapanıyor derbeder hanemde
sessizliği anımsarken, kalabalıkta;
kalabalıklar sessizleşiyor basiretsiz yaşamımda...

yaşadığım günler geride kalanı zamanla gelir peşimden
sözler verilir ardına bakılmaksızın,
ardı yoktur oysa kararsızlığımın...

Mert Sırakaya

İşin Çıkmamıştı

bir işin çıkmamıştı
işin aslı ben hiç senin işin olmamıştım.
rüyalarım senden yoksundu.
hayallerim yokluğuna mesken
takvimler sağır, mevsimler dağınık

işin aslı ben hiç gerçeğe uyanmamışım
rüya sandığım her saniye bir rüyaymış,
tüm bunları yokluğunda anladım...

bir işin çıksa ne âlâ
beklerdim bir ömür boyunca
gelmeyeceğine emin olsam bile,
bir işin çıktığına inanırdım...

bir işim de olmadı benim hiç
ipsiz sapsiz gezmekteydi bedenim mahzeninde
özgür ütopyalarda katı kurallara tabi bir aşk bıraktın
ve gittin.

ama işin çıksa ne âlâ
bir ölüm boyu beklerdim,
gök, yer ile birleşinceye kadar...

Mert Sırakaya

İtiraz

güneş sıcaklığı var bugün yanaklarımda
yağmurdan buruşmuş ellerimin izi var
anlam veremediğim işleyişe
itirazım var dağların ardında..

bugünün peşinden, bir ben var giden
gözlerinde çaresizlik, ellerinde özlemle
yarını kovalayan bir ben var, limanlar ardında
sonunda sözleri tükenmiş ve buruk bir kaçışla...

duruluyor dalgalar denizde, batırmadan tekneleri
süzülüyor bulutlar, gökte peleriniyle
saklıyor içine, yedi diyarın derdini
gece olunca yokluyor, yalnızlığın son demini...

Mert Sırakaya

Kabullenemeyiş

ne umarsın ümitsiz cümlelerin içinde
görmüyor musun heceler senin değil.
cümlelerin sonu yine noktayla bitecek.
anlamaz mısın bu yâr senin değil,
ne kadar koşsan, sana gelecek değil...

Mert Sırakaya

Kadife Bulutlar

atacakken sana pembeleşmiş kadifeden bulutları
bir şeyler açıklayadururum soluksuz
yorganımın altında yastığıma sarılırken
senden bir ses, bir seda beklerken...

şimdi zamanı izlemeyi göğü seninle
seninle varmak göğün ihtişamına
ihtiyar, çaresiz ölümün ucunda bir yıldız kayarken
bulutlar sarı, beyaz, mavi...

Mert Sırakaya

Kahverengi

yüksek ses bastırır acıyı, tonlardan
kahverengi akar, gökkuşuğı ardında
renkler tek renge bürünüp, dumanlar solur
kaplarken kalpleri, hüzünden hayat yolu...

Mert Sırakaya

Kedili Kupa

Vitrinde yıllanırken senin hatıraların
Zihnimde hiç eskimiyor yaşadıklarım
Berbat yaşantıların dışavurumlarını
Bir kupaya bakıp görebiliyor göz uçları

Değer verilesi görülmemiş şeyler
Ancak çöpe atılmayı hak eder
Mazide yer almışsa
Yerin dibine gömülmeyi seyreder

Mert Sırakaya

Merdiven

bir orhan veli Őirinde karŐılaŐsak
bir masa, iki sandalye
denizin kıyısında
yakamoz bir yanda,
martılar bir yanda...

bir turgut uyar Őirinde sabahlasak
binbir derdin arasında
düşüncelerimde
güneş bir yanda,
sen bir yanda...

Mert Sırakaya

Mesafeler

bir Őirin yorgun iki dizesinde karŐılaŐırız
farklı Őehirlerde, aynı kőŐebaŐında
mektupları yakar, hasretle demleriz;
yine, aynı sevdanın hududunda...

bir Őirin redifi olunca adın
kayıp dizeler ayaklanır kanyonlarda
bir Şiiri sana adayınca,
sözler akar, nefese doğru duraksızca...

ve ben gölmekeyim çoğu vakit
kaygılarla bođuŐuyorum ahlaksızca
sezgilerimin getirdiği bu dağlarda,
bir patikadan geçiyorum aylarca...

hep bir arayıŐ fikri, zihnim bedenimde değil
dizeler konuŐmuyor Őairler riyakâr
söyleyemiyor, tek yazdığı yalanlar
Şiir de icazetten değil, duygudan gelir;
Şiir, ne zaman doğru kiŐiye söylenir...

Mert Sırakaya

Methiye

şarkılar da yazarız, şiirler de söyleriz
adını yazınca
kalem eğilir, bükülür, tekleriz
kitaplar karıştırır, methiyeler düzeriz
adını silince öznedem,
kâh ezilir, kâh serden geçeriz...

Mert Sırakaya

Monoton - Hayatımın Şiiri #3

bıkkınlık veren bir gün
monoton yaşamın meyvesi
tek farklılığı problemler olan,
sordukça sorun çıkaran...

rüzgar bugün yanaklarımı kesmiyor
bu etki rüzgar değil ayaz
öylesine derin ki içimde,
sönüyor...

belki güneş görsem halim değişir
içimde solmuş çiçekler filizlenir
her şey affedilir her şeye rağmen
ama doğmaz o güneş başıma

ve ben bırakmam beni yaşatanı
acı olmasa nasıl anlarım
varlığımın değerini
anlarsam ne işe yarar bilmem.
bilmemekten iyi olsa gerek.

tüm olay sevmekte belki
acısını bile sevmeli midir,
insan katlanmak için...

insan niye harap ediyor kendini
sonunu bildiği şeyler için
bu küçük dünya sofrasında,
neden vazgeçiyor...

Mert Sırakaya

Mutlu Sonsuz

mutlu sonlar yazmak istiyorum
mutsuz sonlar o kadar kolay
ölüm o kadar yakın
mutlu sonlar ancak uzak ihtimal

ölünce kıymetliyse
neden yaşarken sevilmez kişi
ölünce mi aklanır zümrüdün kiri

nihayet vedalar ölümleri yaşayacak
vedalar ölümlerle anlam bulacak
ölümler vedalar yaratacak
vedalar ölümler yaşatacak
nihayet vedalar da ölümü tadacak

uzak olsun ölüm
mutluluk sonsuz

Mert Sırakaya

Nasip

Bu derya deniz bana nasip midir?
Ardındaki karanlık benim kederim
Bu fırtınalar zatıalim midir?
Yangınlar perişan ederse de yağmurlar su damlası
mıdır?
Okyanus mavisi gökten derin
Gözlerdeki burukluk kalp kesiğinden beter midir?
Kayıplar gelir geçer de özlem biter mi sanırsın
Özlemi yokken şair neye yazar kaybını
Bekleyişler neye işaret eder
Gelmeyişler neyi seyreder
Tozlar, yıllar, karlar gelip geçerken
Bir özlem ki günden güne alevlenen
Ardı sıralı sayısız bekleyişle
Savruluşlardan sıyrılarak
Gün batımına dek sönmemiş bir umut bekler güneşi
Ve bir gün aydınlanır tüm karanlıklar,
Yine güneş en tepeden üstümüze doğduğunda...

Mert Sırakaya

Neden

neden
yaşıyorum
gayem varsa
niye bu haldeyim
denirdi ki gayesi olan
batmazdı ne olursa olsun
bana ne oldu peki söyleyiniz
ben miydim sanki tek suçlusu
ardında bıraktığım kendimi karamsarlığın
ardında kaldığım karamsarlığı bırakmaktı
şimdilerde yapmak istediğim
ve tek laf yeterdi buna
ben bırakıyorum
beni bırakanı
beni atanı
atıyorum
yitiyor
ölüyor
bitiyorum...

Mert Sırakaya

Neyledik

Verimsiz topraklarda ucuz sevgiler yetiştirdik,
Paha biçilemez mücevherler gibi muamele ettik.
Nicesini birinden ayrı koyup emsalsiz eyledik.
Bilmem, n'eyledik; baharları kış eyledik...

Mert Sırakaya

Oynarım

Tiyatrodan bozma ninni gibi çocukça
Senaryosu eksik alayı doğaçlama
Körebe olsun göz çukurlarına saklandığım
Canımı yaksa da karanlık kör mahzenler
O oyunu da senle
Bir tek senle oynarım

Saklı mutluluk gözyaşları saklı sayılı
Ninnim olmuş ağıt yakar dilimde sen
Kulağım seni duyar sesinin ritmi karışsa da
Al'a boyanmış kuşağı göğün..

Oyunlar yazayım sana, başroller sana ayrılı,
Kırın endamı bulutun neminde karalı..
Yaralı bir geyik emsali akan ırmağın sefası yarım..
Seyrim kapandı, oyunum senden yoksunsa, neylesin gönül adı sen olmayan kadını...

Senle kaplı bir gök oyunların nişanesi olmuş
Sarmaşık sarmaşık üzüm bahçeleri, şarabı mı olacak Hayyam'ın
Yoksa afiyet mi verecek gönlümün surlarını aşan nazlı güzele...

Sezgilerim büsbütün geceyi betimler göz uçlarımda..
Buğulu göz kapaklarım buruk hisleri taşır, ki onlar sana ait
Dedim ya sana nazlı güzel; bir tek senle oynarım bu
oyunu,
Tüm oyuncuların bürünerek kasvetiyle sılanın, elzem
olan role;
Sayıklayacaklar oyunumuzun başkahramanlarını...

Mert Sırakaya

Özlem - Hayatımın Şiiri #2

Bir özlem var düşümde saklanan
Kayıplardan beslenen, göz kapaklarımda
Bir buruk cümle tezahür eder,
Yangının boğduğu, şehir sokaklarında...

Buz keser gökyüzü, sözümün ardından
Ben benden geçerim, gözün ardından
Sen, sen olur musun ses çıkaramıyorsan,
Kasteden canına sen hiç yokmuşçasına...

Ya da ben, ben olmamışımdır
Beni hatırlayan yoksa.
Göçen göçtü aranızdan,
Ölürüm artık siz unuttuğunuzda...

Bir yalnızlık uydurulur
Melodisi yağmurdur kardır
Özlenen yar değil unutulmuş bahardır,
Yağansa kar değil sözlerle intihardır...

Mert Sırakaya

Rıhtım

Sana rastlamak birgün rıhtımda,
Müsaade isteyerek limanlardan...
Yorgunluğumdan özlemimi atmak.

Yitirmeden sevgileri yarınlarda,
Uzak masalları düşleyerek,
Mesafeleri bu uğurda aşmak...

Kederden muaf bir gecede,
Gün ışığını, geceden bekleyerek;
Çetrefilli yolları anımsamak...

Yokluğunu bir kağıt ve kaleme
Varlığını birkaç kuru söze
Alakasızca,
Bağlamak...

Mert Sırakaya

Rüya

Rüyalarımda sen varsan derya önümde serili,
Rüyalarım senden yoksunsa,
Uykum uyku değil ezeli...

Mert Sırakaya

Sabahın Bu Vakti

Güneş doğmamış, ay tepede
Arabalar, süregelen bir yoğunlukta ilerliyor
Hava serin bulutlar seyrek
Çayım soğudu ama ellerim kuru

Ağrılar yokluyor beynimi, sabahın bu vakti
Kuşlar uçuyor, doğudan batıya duraksızca
Bir şeyler yiterken, bir şeyler hayat buluyor
Kimisi yorulmuş, kimisi beklemekte ölümü;
Herkesin bir işi var, sabahın bu vakti...

Haftalar geçer aylar ve onca yıl
Yine sabahlar güneşsiz Eylül'de
Yerle bir olmuş mevsimde,
Kuşlar yine öter mi sabahın bu vakti...

Mert Sırakaya

Sarp Sırtları

ey sevgili
hoş eyle gönlünü bana
zehir olsa içeyim şarabını beyhude
ezeli severim, dermanı bende bu yaranın
sevdanın karası, kömürden kara
ala boya gökyüzünü
ellerin temizlensin
akan ırmaklar hülyada sahipsiz
sula yeryüzünü, yeşillensin bu bucaksız gökyüzü
ve durmaksızın kaçak bir hayalet
sarp sırtlarında saplanmış bir kayık
pis, kırık, korkusuz
yolundan çıkmış diyarların sefili
sersefil kalmış toplumun eseri

Mert Sırakaya

Seni Düşlemek Güzel Şey

seni düşlemek güzel şey
kar taneleri düşerken gökten ellerime
bahar yağmuru ıslatırken yaprakları
senin özleminle sarsılır göz kapaklarım
içinde sen olan günlere anlam bahşedecek şiiri henüz
yazamadım...

bir gün yazar mıyım?
anlamını soluksuz yaşadığımız bu sayfaları
bir gün seni yaşar mıyım?
anlamını soluksuz yaşarken bu sayfaların...

Mert Sırakaya

Ser - Hayatımın Şiiri #1

serde serilmiş sessizlik
bende yer etmiş yersizlik
perde serilmiş gözlerde
nerede bu orman, bu deniz

uzaklara daldım
düşünürken kafam almadı tuzakları
yaşarken yaşımı yas tutarak
söz verdim uğruna ölmeye bir şeyin

kapalıdır gök gönlünden
gül kokusu sarar derinden
unutunca değerlerini
sözler kılıç olur keser bendinden

bugün son günüm izlerken gökleri
istediğim pek bir şey değil
artık zaman sana esir
bana gökte bir uçurtma olsun

durmak bilmeyeyim
her diyarın sevincini omuzlayayım
rüzgarı arkama aldıkça
daha yükseklerle uçayım...

Mert Sırakaya

Sevda

Ŗiir kitabi okur gibi gece vakti
gün ağarırken, tepeden yaprakları çitirdatarak
gizemli bir sevdanın eŖiđinden kopmuŖ bir anıya tezahür
eden, bir beden düŖler gibi...

Mert Sırakaya

Sevinemiyorum

Sevinemiyorum varlığıma
Yok olurken insanlığım
Küle döndürür ruhumu
Kırda aklıma gelen bir yara,
Kabuk bağlamış içimde...

Kaçacak olsam bu şehirden,
Batıdan çıkıp, doğuya varana değın;
İsterdim pervasızca,
Rüzgarla ilerlemeyi...

Bildiğimi unuturum
Atarım uçurumdan aşağı kaybedişlerimi
Özüme dönmeyi isterim
Zamanla çalınmış ve koparılmış,
Yüzyılların eskittiğı benliğimi...

Karanlıkta yönümü bulurum dürüstsem özümde
Fırtınada alabora olmam eminsem sözümde
Göz kapaklarım ıslanmaz,
Direniyorsam yağmurun her damlasına...

Bugün bakışlarım azalır çehrende
Bir düzine zambak kokusunda
Düşlerimi yerle bir eden bir seyyah gezinir
Gerçekleri yüzüme vurur, yüzüm kızarmaz,
Eğer emin değilsem,
Sözlerimin değeri ne işe yarar?

Aldırma, bugünler de benim hikayemden
Bugünler benim geçmişim
Sağ salim çıkmışsam ardından,
Olamaz geleceğim...

Geleceğim olmaz zaten sana
Senle gelecek bir gelecek düşleyemem
Buhar olmuş duygulardan beslenen
Bir akşam yorgunluğunda,
Bir pare müzik, çayla, muhabbet yeter bana...

Mert Sırakaya

Ters Ünlem.

cümlelerde vurguların hezeyanı
soluksuz bağırıtların kuytuları
rüyalar yıkıp durur,
ters ünlemli uykuları

ünlem ve önem
anlamda eş gibiler
bir harfle kaybetti
oyunu ters ünlem

ters ünlemle aşıklar tepesinde
aralığın üçünde ve asrın yirmibirinde
duyguları öldürmek gecelerce
hangi enlem ve boylam
anlatır seni hecelerce...

Mert Sırakaya

Umut

Œiirlere umut bağlamak da tehlikeli
Œahislara bağlanmak kolay
Œaire eziyet mi bu?
Œiirleri Œahislara adamak tüm yüküyle,
Œahiden kurduğu kelimeleri, yitip giderek...

Mert Sırakaya

Uykusuzluk

Bir uykusuzluk sardı bedenimi
Akşamdan kalmayım, üstüm açık
Gözlerimde fırtınalar, özerklik isteği
Kaşlarım oynuyor, uyumanın özlemi...

Bugün de nefesim yorgun
Bir oyun tadında isimsiz tiyatroy
Parlak geceler mi kayıp
Sabahlar mı anlaşılmaz

Anlam arıyorum, heceler kayıp
Sabahlara nefret duyarak
Sonsuz uykuya hasret deliksiz gözlerim

İcazetsiz kalabalık gök gürültüleri
Meltemler boyu endişeler soğuk
Sorusuz paragraflar şaibesiz
Haklı çıkaracaklar sözlerimi...

Mert Sırakaya

Uzak Masallar

uzak masallarda serili düşler
alışılmış hasretlerin koynunda, yeni dünya
uykusuz diyarlarda, salınan martılar,
aç gezmekte, deryalar boyunca...

denizler dalgasız, hayaller esir
esaret kaplı zindanlar, sersefil
sevişmeyi anımsıyor, akılsız serseri
yarım kalacağından habersiz...

ey dünyalar boyu endişe yüklü mahzenim
bana ne olduğunu anlatıyor mu ellerim?
nasır tuttu kazımaktan ihaneti,
sevdalar kalbime eziyet midir?

onca düşte saklı karanlık benliğim
oysa suretine sakladım hürriyeti
neye hizmet eder bu betimlemeler ki,
bu kadar yoğun hisler taşımakta kalbim...

Mert Sırakaya

Üç Hece

estetik diye tutturmuş maarif öküzleri
serbest yazdım şükür, bütün şiirlerimi
adaletten muaf iklimlerde
düşünerek heceler yazmak hak değildi

bunları kalbim söylüyor
elim, kalbimin lisanıyla bütün
ben okudum orhan veli
başkasını tanımam ezelden beridir

yoktu elimde yazacak kalem bazen
aklıma kazıdığım üç heceydi
üç hece yarattı oncasını
ve hepsi anadan doğma pirüpak idi

değişim onların kaderi
olmayacaktı
varsay ki onlar yanlış ihtimallerdi şiirde
o yanlışları sevecektik
o yanlışlar lisanımın gerçekleriydi
bil ki yanlışlar gerçektir.

Mert Sırakaya

Var Ol En Büyük Beddua Bu

dudaklarının kenarında unuttuğun
bir melodi kulağıma alınan
ritmi senin sesine alan...

ben sana yürümüyor, koşuyorum;
koşmak ne denli yetiştirebilirse beni sana...
oysa yollar engebeli ve dar
sıla uzak,
bulutlar senin ehrende bitap olmuş kalmışlar...

seni sevmek benim şiirim...
kulaklarımın pasını silen rüya ki çevrili güzel gözlerinle...
yaşamanın da sen boyutu plesi
ender tonları toplanmış yeşilin,
kıtalarca geniş deryanın kasvetinde...

var ol, en büyük beddua bu.

Mert Sırakaya

Yağmurdan Sonra Doğan Güneşin

yağmurdan sonra doğan güneşin beni büyüleyen
çağırın sözünde sonbaharı yaprak dökerken
gökkuşağının ardına ulaşmayı gaye edinmiş çocuklar
misali,
sözünde özünü saklarcasına duraksız cümleler...

kâfiyeden muaf redifte eksik estetiksiz şiir.
yağmuru izlerken geçmişe dalan yorgun genç,
kifayetsiz anlam bütünlüğü eksik cümle sonu...

bulutların yansıyışı göğe sarsarcasına düşleri
sis olsa da geçmez bulutların yalnızlığı
kuru sözler kaybolur تنها sokaklarda
çaresiz amansız hastalıkla sınanmakta,
kapalı gözlerde berrak zihin yükü...

Mert Sırakaya

Yanılsama

yanılsama

bunca zaman inandıklarım
masum yanlış anlaşılmarım
cennete uzanan merdivenlerde
soluksuz haykırışlarım.

seneler sonra posta kutumda
adını taşıyan bir kartpostalda
sessizliğiyle ünlü sokaklarda
uçsuz bucaksız bağırtılarım

sesli harflerin sessiz dünyalarında
gizli kapaklı işlerin tenhalarında
kıymetsiz kitapların ciltli sayfalarında
yerli yersiz kahroluşlarım

bu yangının ardında, gökyüzünde
karlarla kaplı dağ eteklerinde
mevsimleri aştığım günlerin
duygusuz kör mahzenlerinde

ruhum bana ağır geliyor
ölüyorum
iki bedene yetişemiyorum
oluk oluk kanıyorum
beni bırak

zaten sensiz duyuyorum sesleri
yine düşler görüyorum sahici
ala boyanmış gökler çiziyorum
bulutlar gülüşlerin boyunca serili

bu seferberlik okyanusunda
iyiliğe hasret kalınan kötülük atlasında
insanoğlu son lokmasını yuttuğunda
neyi kalır geriye sevmek dışında...

Mert Sırakaya

Yazgı

yazgımın en güzel detayı
sana borçluyum varlığımı
son nefesim ve son dansım
ne yazık ki kaygılıyım
kanatlarım ürkek açılır
gözlerimse buruk
sen varsan bozuk bir plaktan fazlasıyım.
filmlerdeki hüznü son sözler benim.
dansımın ritmiyle kulaklara çalan,
cızırdayan sesler bana ait...

Mert Sırakaya

Yeşil Gözlerinden

İstanbul'u ben kuracak olsaydım,
Kız Kulesi'ni göz yuvarlarına dikerdim.
Çünkü yeşil gözlerinden
Bir orman filizlenirdi,
Denizin ortasında...

Mert Sırakaya

Yılın Son Gecesi

ey cananım
gönlünü ala boyayayım şaraptan güzel
ver ellerini tutayım dokunmak ömre bedel
yıllar senle geçer oldu, günler seher
gece ay seni gözlerken, bizi izler keder...

ve yılın son gecesi sesinden mahrum
ateşten yaman bir ayırım havada
yakar oldu genzimi soluduğum nefesim...

Mert Sırakaya